

bringe 60 til 70,000 Rbd., og holdt derimod, hvad Kærigsstatskassen skal indbringe. Man har fundet, at en saadan Stat paa alle Næringer i Kjøbstæderne og Hovedstaden, som i det Hele vilde indbringe 132,000 Rbd., vilde trykke altfor haardt, og nu skulde man ansee en Stat, som vilde indbringe mere end det halve Beløb, paa Tjenesteklassen, hvoraf en meget betydelig Deel finder sit Underhold af dem, der, som Hovedpersoner, forestaae Næringerne, at være paa sit rette Sted. Det er af den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de District (Monrad) med stor Styrke blevet udhævet, at Staten i sidste Instants vilde falde tilbage paa Huusbonden, og det er vistnok ogsaa en Betragtning, som jeg maa give Dem at betænke. Der er nemlig kun to Tilfælde mulige, enten at Forholdene, som for nærværende Tid finde Sted, gjøre det let for Tjenestetyendeklassen at faae dens Løn forhøiet; og det er maaskee sandt, da det Afsvær af Arbeidskraft, som har sin Grund i, at en Mængde Menneker, som ellers tjene i Næringen, nu maa tjene i Felten, gjør det lettere for de Tilbageblivende og for det qvindelige Lyende at frue Lønnen op. Det er her, som ved enhver Prisbestemmelse af Forholdet mellem Søgning og Tilbud, at Prisen retter sig; men har under de nærværende Forhold Tjenestetyendet det virkelige i sin Magt, at sætte Tjenestelønnen op, saa vil det ogsaa sætte den yderligere saa meget op, som Skatten udgjør for dets Vedkommende, og vel at mærke, ikke blot for det enkelte Aar, men ogsaa for en længere Tid; thi vi vide Alle, hvor meget lettere det i saa Henseende er at faae Priserne til at gaae op, end det er at faae dem til at gaae igjen ned til deres rette Standpunkt. Eller ogsaa har Tjenestetyendeklassen ikke havt det i sin Magt, at faae Lønnen til at stige, og saa er det en fejl Anskuelse, hvorfra man var udgaaet, at nemlig Forholdene nu skulde være meget gunstige for denne Klasse. Hvorledes jeg derfor betragter Forslaget, enten fra Principets Side eller med Hensyn til det endelige Resultat, som det vil have, saa har jeg ikke kunnet tiltræde det, og det er ogsaa den Anskuelse, som mine Colleger i Udvalget, der udgjør Majoriteten, have havt.

Schack: Lør jeg gjøre en kort Bemærkning?

Formanden: Der er først et formelt Punkt, som maa afgjøres.

Der er nemlig begjert Afslutning af Forhandlingerne af følgende Medlemmer.

B. Christensen, Doppermann, Tscherning, M. Drewsen, Ostermann, J. C. Drewsen, Spandet, Hækkerup, Ingstrup, Frølund, Høier, Jacobsen, H. C. Johansen, N. Pedersen og Schroll.

Jeg skal altsaa tillade mig at sætte under Afstemning, om Forhandlingerne over nærværende Paragraph nu skulle slutes.

Grundtvig: Jeg synes, at den ærede Formand pleier at sige, hvilke Talere der ere indtegnede.

Formanden: Ikke altid; jeg skal senere forklare hvorfor.

Bed den, derpaa foretagne Afstemning blev det med 41 Stemmer mod 25 vedtaget at Afslutning skulde finde Sted.

Formanden: Jeg skal gjerne gjentage den Bemærkning, jeg tillod mig igaar, at jeg i Reglen ikke vil nævne Navnene paa de Talere, som have indtegnet sig, naar Afslutning begjeres, og det af den igaar ansførte Grund, at det meget ofte har vilst sig, at der senere kommer et betydeligt Antal Talere til, naar Afslutningen er bleven forkastet og forkastet maaskee just af den Grund, at man havde erfaret, at der kun var saa Talere, der havde indtegnet sig paa Listen. Jeg vil kun paatage mig at nævne disse Navne, naar jeg tillige selv som Formand paatager mig den Forpligtelse, efterat de indskrevne Talere have udtalt sig, at bringe Afslutning under Afstemning. Der var forøvrigt i nærværende Tilfælde indtegnet 7 Talere.

Vi gaae da altsaa over til Afstemning. Der er kun eet Afstemningspunkt nemlig, det paa den 3die Afstemningsliste under Nr. 28 opførte. Navneopraab er med Hensyn til dette Afstemningspunkt begjert af følgende Medlemmer. Jørgensen, N. Pedersen, A. Hermannsen, Clausager, Simonsen, Nørgaard, Winther, Grønberg, C. Jensen, Black, Hoyer, J. Rasmussen, Sidenius, J. Christensen, Johan-